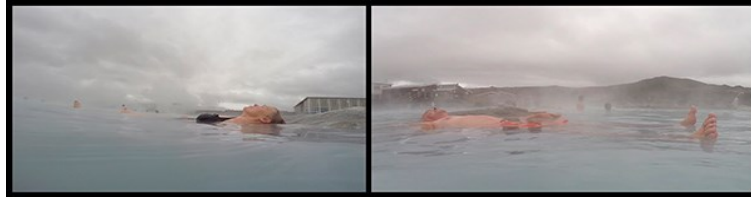

A hiker with a large backpack and trekking poles stands on a rocky path next to a small stream in a lush, green mountain valley. The hiker is wearing a blue jacket, dark pants, and a hat. The stream flows through the center of the valley, surrounded by vibrant green grass and moss. The background shows rolling hills and mountains under a clear sky.

Vandretur i Sydgrønland

Vandretur i Sydgrønland

Lørdag d. 8. august – lørdag d. 22. august 2009

Af: Livsnyderne – Rita & Mogens Lauritsen

Mogens

62 år, 96,4 kg, + rygsæk 20,0 kg

Rita

60 år, 58,2 kg, + rygsæk 16,2 kg

livsnyderne@tdi.nu

<http://livsnyderne.nu>

1. dag - Lørdag d. 8. august 2009

Afgang Kerteminde kl. 6.08. Strålende sol. Stort farvelknus til Ann. Arthur sov.

Har været lidt bekymret for mine fødder i nat. Forfoden træt og hævet – har ligget højt i nat – havde problemer ved sidste vandring.

Vi har kaffe i termokopperne og GPS er sat på Air Greenland Terminal 2 i Københavns lufthavn. Cruisen styrer farten.

Vi skal til Narsarsuaq og flyver med en Boing 757 med plads til 200 passagerer, hastighed 850 km/t, max højde 14.000 m. Og så de sjove detaljer: den har to Rolls Royce motorer, så vi flyver da med anstand!

Jack fra Blue Ice Explorer var i lufthavnen i Narsarsuaq, og var klar til at transportere os og bagagen til havnen. Vi skal nemlig videre til Qassiasuk. Det tog evigheder, inden bagagen blev klar, og i mellemtiden gik alle bare helt ud af lufthavnen og gik rundt udenfor i det smukke solskinsvejr. Landingsbanen var omkranset af lyserøde blomster.

En sejltur på 5 minutter bragte os til Quassarsuk, som er det grønlandske navn for Erik den Rødes land Brattahlid med de mange nordbo ruiner, bl.a. Tjodhildes Kirke som er bygget af Erik den Rødes hustru.

Rygsækkene 'hoppede' på ryggen og vandreturen startede i dette grønne og frodige område omkring Qassarsuk. Man kan egentlig godt forstå, hvorfor det var attraktivt for Erik den Røde at slå sig ned her.

I dag bor der knap 60 mennesker i bygden, dog et helt lille samfund med butik, skole, alderdomshjem, forsamlingshus, kirke, lejrskole, fodboldbane og postkontor! Bygden er grundlagt af fåreholder Otto Frederiksen i 1924.

Det er dejligt vandrevej, sol, småskyer og en let brise, og vi betages af udsigten til fjorden med små isbjerger, mens kroppen langsomt vænner sig til tyngden af rygsækken.

En enorm havørn sejlede pludselig rundt over vore hoveder, og gled op og ned på vindstrømmene. Dens vingefang kan blive op til 230 cm. Kort tid efter så vi endnu to store havørne. Vi imponeres.

Det var mens vi sad på en stor sten og holdt pause, at en fåreholder pige passerede os på sin løbetur. Pludselig stoppede hun op. Hun talte vist i telefon, men så kom hun tilbage til os, og spurgte om vi talte dansk? Hun ville blot lige informere os om, at der var blevet set en isbjørn i området mellem Quassiarsuk og Tasiusaq. Man skulle angiveligt have styr den!!!

Men hvordan, det meldte historien ikke noget om, og så løb hun videre!

Tasiusaq var altså det sted, vi skulle vandre til i morgen! Vi sank engang. Det var underligt og lidt skræmmende med sådan en besked. Vi havde slet ikke forestillet os isbjørne i dette område.

Nu diskuterede vi hvilke handlemuligheder vi havde, hvis altså vi mødte denne isbjørn!

Mogens var selvfølgelig forberedt. Han havde nødraketter med. Dem kunne vi bruge som skræmmemiddel. Og, som vi beroligede hinanden med, så var der jo så rigeligt med anden mad til sådan en isbjørn, end lige os, her i området, hvor det vrimlede med får. På med rygsækken og videre frem, dog med en vis agtpågivenhed!

Vi havde indtil nu vandret langs fjorden, nu gik ruten ind i landet og op i højden på en traktorvej, belagt med granitsten og knuste skærver. Aftenvinden tog til og benene var trætte. Vi ledte efter et plant sted ved en kilde... vi trængte til friske vandforsyninger.

Midt i ingenting dukkede to huse op med larm af børn, hunde og mænd, der bankede tag på et ny lade.

Vi tiggede vand. Konen fortalte, de havde fået besked på at holde børn inden døre pga. isbjørnen. Hun mente, det ville være for farligt at vandre videre, og tilbød at vi kunne slå vores telt op her i nærheden af deres hus. Tak for det.

Men så begik vi en stor fejl!

Aldrig så snart var vi i gang med teltslagning, før de to mænd kravlede ned af lade taget og kom hen imod os.

'I skal ikke slå telt op her, hvor der er godt græs! Det skal bruges til fårene'... Vi undskyldte mange gange. Ville ikke være til ulemphed, og ville jo egentlig helst slet ikke være lige her.

De anviste os et sted 5-10 m derfra. Her var det i orden. Vi kunne ikke se den store forskel, men respekterede naturligvis anvisningen.

Hvor var det velgørende at putte sig i soveposen, få serveret varm kylling thai karry suppe, og så bare lade øjnene glide i og falde i søvn. Kl. var 20.30, da vi sagde godnat. Tidligt? Joo, men på grund af tidsforskellen, var klokken for os reelt 23.30.

2. dag søndag d. 9. august 2009

Tidligt op – sovet godt hele natten.

Det støvregner og blæser lidt. Forsøger at få info om isbjørnen ved at kalde på VHF-radioen. Intet svar. Vi bruger vores sunde fornuft og holder fast i *'at de har styr på det'*.

Det blev en smuk, skøn vandretur gennem dalen ud til kysten på den anden side af halvøen.

Vi så ikke mindre end 11 havørne i dagens løb. Det var især fascinerende, da én af dem blev ved med at circle over os, som om den lige skulle checke os.

Ved frokost tid slog vi teltet op og snupede en times hvile pause efter knækbrød med spegepølse og *Kalles Kaviar*. Solen skinnede og varmede os godt igennem.

Hele dagen har vi set får alle vegne, og i alle de små vandløb var der hundredvis af små ørreder.

De sidste par timers travetur var langs fjorden med mange små isbjerge, og vi kunne da ikke undlade at gå ned til stranden og røre lidt ved dem.

Nu er vi landet på Fåreholderstedet Tasiusaq, en slags vandrerhjem, og har fået anvist vores værelse, og vi har fået et varmt brusebad. Det hele af grønlandsk standard, men til gengæld fås udsigten ikke bedre.

Om lidt kommer Jørgine med aftensmad til os. Vi skal have stegte fjeldørreder. Det bliver spændende.

Nøj, hvor er vi også trætte ovenpå en rigtig dejlig dag.

Jørgine og hendes mand fortæller, at man ikke rigtig ved noget om den isbjørn. Den skulle vist være ved nogle søer sydpå. Alle holder udkig! Gad vide om det er 'en and'!

Aftensmaden var dejlig, om end den var kold. Der var rigeligt med velmagende ørred, kartofler og gulerødder og nøddesovs.

Pris kr. 75,- pr. næse, overnatning kr. 200,- pr. næse, men så er toilettet også en spand med hul ned i jorden. Brugt toiletpapir lægges i en spand ved siden af, oven i stakken af alle 'de andres' brugte toiletpapir.

Desværre virker vandhanen heller ikke på toilettet og der er faktisk heller ikke sæbe eller håndklæde, men en pose med alle de tomme toiletpapir pap ruller! Hvor er vi altså forvante i Danmark. Vi klarer os fint med de forhånden værende midler, og det vi har i rygsækken.

Fik et tip af Otto, Jørgines mand, der ikke taler dansk. Han havde et kranie fra en isbjørn. Han viste os, hvor på tindingen vi med stor kraft skulle kaste en sten, hvis vi mødte en isbjørn! *Nice to know!*

3. dag mandag d. 10. august 2009

Smuk stille morgen. Lidt køligt, men også lidt sol. Afgang kl. 7.45.

Vi kæmper os op og ned og ud og ind ad smalle fårestier, og ad ingen stier! Her er stejle, smukke kløfter og masser af brægende får. Pludselig får vi hjælp af nogle pinde med et rødt mærke på, men da er det værste og sværeste for længst overstået.

Endelig er vi fremme ved Nunataq Fåreholderstedet og her tigger vi vand. Beredvilligt oplyser den smilende grønlænder, at han skam også sælger øl og sodavand. Vi fristes, skejer ud og nyder en kold Tuborg til kr. 25,- pr. stk. Den smagte herligt

Det hævner sig! Vi blev sløve og trætte, da vi vandrede videre.

Planen var at finde stien sydover til Sillitsit. Vi travede og travede, og fandt da også stien, sådan da. Men da vi havde gået en times tid, så blev vi faktisk ret usikre på, om vi gik i den rigtige retning.

Stien var på ingen måde markeret, som det var beskrevet, den ville være delvist. Vi satte os på en sten i solskinet og holdt rådslagning. Klokkeren var 16. Vi var trætte, og vi **skulle** være fremme i Sillitsit til overnatning efterfølgende dag, for dagen derefter om morgenen, havde vi bestilt en båd, til at komme og samle os op.

Vi vendte om, og gik tilbage til traktorvejen. Den var sikker! Vi pustede, asede og masede opad og opad til 291 meters højde, og der slog vi lejr på den kønneste plet ved en lille sø. Mogens gav en lille drink, og vi var helt *'kålhøgen'*. Den dag så vi fire havørne.

4. dag tirsdag d. 11. august 2009

Morgenbad i iskoldt søvand – efter en god lang nattesøvn. Morgensol, morgenkaffe og afsted kl. 7.15.

Atter en dejlig smuk vandretur hele formiddagen. Man bliver helt høj, når man står på en fjeldtop og pludselig får øje på isbjerge og fjorden på den anden side. Så betagende smukt at vandre hen i mod.

Jeg kom sådan til at grine, da vi holdt en lille pause, for at hvile benene. Pludselig siger Mogens, at han kan mærke, at *rygsækkene er ved at tage magten!* Jo, siger han, *de springer op på ryggen af os og vil afsted!*

Nu er vi nået ud til kysten ved Innerunlalik. Kl. er 11.00 og vi holder frokostpause med udsigt til marker, isfjælde og is fyldte fjorde. Det er lidt køligt og overskyet. Vi må vist i gang med at vandre de sidste km til Sillisit..

Faktisk var det både sjovt og mærkeligt på vores tur hertil, pludselig at møde et vejskilt '*Sillisit 11 km*', det er den eneste gang, noget har været markeret.

Det blev regnvejr, og vi traskede bakke op og bakke ned på traktorstiens tykke lag af rullesten. Det var en udfordring. Det allerfjerneste lille hus i Sillisit, ja, det var vandrerhjemmet. Vi tændte op i kaminen, der var fremstillet på Langes Fabrikker i Svendborg, og efter en times tid var der lunt i huset og dejlig varmt brusebad.

Vi har en betagende udsigt, så pyt med døde og levende spyfluer!

Vi har hele huset for os selv, og efter sms hjem til familien, en whisky, en pose nødder og et solidt trekking måltid, så var der bare tilbage for i dag, at lægge de trætte, arbejdssomme lemmer til ro for natten i den underste køje.

Vi har observeret nogle besynderlige, spændende sten, røde presset sandsten? Med cirkelrunde lyse aftegninger foran fåreholderens hus. Hvor mon man finder dem?

I dag så vi to havørne.

5. dag onsdag d. 12. august 2009

Kl. er 6.30 og solen bryder gennem skyerne et kort øjeblik og kaste sine stråler ned på is fjorden.

Vi frådser i varmt vand og får et langt varmt brusebad.

Mogens fandt en lille sten til mig udenfor med runde aftegninger. Den må med hjem! Vi finder flere lignende, da vi står på de røde klipper og venter på vores båd.

Vi læser os senere frem til, at stenene kaldes Igaliku sandsten.

Det var en helt særlig og speciel spændende oplevelse, at blive afhentet direkte fra klipperne. Ingen bro, ingen kaj, bare stævnen forsigtigt ind det bedste sted. Så den ene fod op på båden, fat i en hånd, og så ellers hive sig op med rygsækken på.

Skønt og fantastisk at aftalen bare sådan virkede.

Så gik det ellers sydover mod Narsaq, blandt høje fjelde og smukke isbjerge i alle skønne farver og faconer.

En ekstra skøn oplevelse blev synet af en pukkelhval, der var oppe og puste et par gange og vise ryg og pukkel, men ikke noget halepjask! Den var enorm stor, og vi nød synet i fulde drag. Herligt at være på en båd med blot 10-12 passagerer, så der var plads og udsyn til alle.

I Narsaq blev vi indkvarteret på Hotel Perlen, og brugte eftermiddagen på at checke byen. Ikke et eneste sted kunne vi købe Trekking Mahlzeiten, så vi måtte improvisere med Miracoli, hellefisk, lufttørret skinke og pasta.

Her i Narsaq stødte vi så på Børge Brodersen, på 76 år, der som 22 årig forlod Rynkeby, bosatte sig i Narsaq og stiftede familie. Børge havde i alle disse år boet i Narsaq. Børge havde den skønneste og mest velordnede stensamling, som han med stor fornøjelse viste frem og fortalte om. Han delte glad ud af sin store viden om mineraler i Sydgrønland. Vi købte nogle fine eksemplarer af Tugtupit, en sjælden mineral, der kun findes få steder i verden og et af disse er altså på Kvanefjeldet i Narsaq.

Vi har købt en bog om grønlandske mineraler fra Illimausaq intrusionen, som er noget ganske særligt. En intrusion er en geologisk betegnelse for en proces, hvor magmaer (lava) trænger ind i allerede eksisterende bjergarter. Herefter dannes nye bjergarter, og det er netop det spændende ved Illimausaq intrusionen, i hvert fald set med en stensamlers øje. Området er kendt for mange sjældne mineraler og hvem vil ikke gerne finde blot en enkelt...

I morgen skal vi op i fjeldet og lede...

Vi nåede også op i kunsthåndværk/husflidshuset. Her blev der arbejdet med både sten og rensdyrtakker. Vi købte en fin Tupilak. Stenmanden manglede det yderste led af de fleste fingre! Tankevækkende, når han stod der og arbejdede ved maskinerne.

Det har regnet hele eftermiddagen og været tåget.

Vi sluttede aftenen af med et festmåltid på Hotel Narsaq: Snow Crabs, grønlandske naturligvis, og lammekoteletter, også naturligvis grønlandske. Begge dele meget velsmagende.

6. dag torsdag d. 13. august 2009

Vågner kl. 5.45 til by, fjord og fjelde indhyllet i hvid, tyk tåge. Sidder nu på Hotel Narsaq og spiser et solidt morgenmåltid, mens vi venter på at tågen letter lidt. Dernæst vil vi bestille en taxa til at køre os op i Kvanefjeldet. Min venstre akillesene driller lidt, og vi er enige om, at sådan nogle seniorer som os godt må 'snyde' lidt ind i mellem, og køre i stedet for at vandre. Vi har de sidste dage vandret ca. 50 km, og synes vi har klaret det ganske godt.

Tågen littede en smule, og så tog vi på Kvanefjeldet. Blev kørt et stykke og travede det sidste stykke til den gamle nedlagte mine. I nærheden af den har vi slået lejr og så er resten af dagen gået med at trave rundt og kigge på sten, og lede efter flotte mineraler.

Tror måske vi har fundet lidt Tugtupit. Men alle fundene kan vi nok få Børge til at sortere for os. Vi har nemlig lånt en stenhammer af ham. Da teltet var slået op, kravlede vi op på toppen af Kvanefjeldet 591 m o.h. En herlig tur var det, trods tågen ikke lod os få den fine udsigt.

Vi undrer os lidt. Et par grønlandere kom forbi, lige efter vi havde slået teltet op. De var noget nysgerrige med hensyn til, hvad vi skulle, om vi samlede sten, om vi var turister, om vi skulle blive her i nat. De var til gengæld ikke særlig meddelsomme med hensyn til egen foretagsomhed, nærmest lidt svævende.

De kravlede hurtigt til tops, og kort efter hørte vi den første af mange sprængninger. Resten af dagen så vi to mænd i silhuet på bjergkanten nærmest lige over os. Måske professionelle mineraljægere, der ville sikre sig, at vi ikke også var det!

Der var også livlig aktivitet af en helikopter, der fløj 'noget' ned til Narsaq, 'noget' der hængte i en kasse under helikopteren!

Nu har vi spist aftensmad, hellefisk og ostepastaer. Ligger bare og slapper af i teltet til lyden af Narsaqs brusende elv, langt nede under os. Kl. er 18.30.

Ha, så kom de ned fra fjeldet. Vi gik dem på klingen, og ganske rigtigt. De havde rygsækken fuld af Tugtupit! De grinede og var vist godt tilfredse med dagens arbejde. Vi spurgte om vi måtte se, og beredvilligt blev nogle fine stykker lagt frem. Om vi kunne handle, spurgte vi. *'Jo, det plejer vi da'* blev der svaret. *'Du kan få det der for 300 kr.'* Billigt var det, men alt for tungt for os at bære med videre frem. Jeg valgte et lille stykke og spurgte til prisen. *'Det kan du bare få'* sagde han, og da han var ved at gå, rakte han også Mogens et stykke og sagde med et stort smil *'Det her kan du få!'*

Mogens stak ham 100 kr., og vi var alle glade.

7. dag fredag d. 14. august 2009

Herligt solskinsvejr oppe hos os på toppen af fjeldet. Hele Narsaq er indhyllet i en tyk, hvid tågedyne. Så pludselig sker det! Tågen kravler hurtigt ind i dalen, varmes op, stiger til vejrs, og vi indhylles også i tågen. Vi kan se i soldisen, hvordan tågen omdannes til fine små regndråber.

I løbet af et par timer har vi sol og udsigt. En dejlig lun dag. Vi traver ned til elven, slår teltet op, og prøver atter fluestangen, uden held. Længere nede af elven for foden af et brusende vandfald, kan vi se fjeldørreder stå og vente på at springe højere op. Det er et fantastisk syn. Vi kan bare ikke komme derned og fiske.

Vi snupper et middagshvil i teltet og senere den skønneste travetur ned af bjerget med udsigt til isbjerger i Dyrnæs Vig. Hernede slog vi lejr for natten og går til ro allerede kl. 19.

8. dag lørdag de. 15. august 2009

.. og vi sov lige til kl. 6.45, hvor vi vågnede til regnvejr. Der var lunt i 'posen' og vi snakkede lidt om at tage en overliggenderdag i posen!

Men nu er kaffen alligevel klar trods regnvejr.

Vi travede en smuk og flot tur til toppen af fjeldet i Dyrnæs Vig. Smuk trods let regn og dis, og en lignende travetur tog vi også om eftermiddagen til den modsatte side af Narsaq. Fortsat tåge, regn og dis.

Vi blev hentet af en taxa i Dyrnæs Vig med al vor oppakning og kørt til Narsaq Hotel, dvs. han var nødt til at holde et par gange undervejs, for bilen 'røg'!

Om eftermiddagen gennemgik Børge alle vores fund fra Kvanefjeldet. Der blev sorteret og sat navne på. Det var en dejlig oplevelse.

Eudialyt - sort rødbrun

Ægirin med feldspat - sorte streger

Grøn kvarts

Nefelinsyenit – flad med lilla skær

Sodalith – sammensat – vil skinne gult med UV lys

Epistolith – den med feldspat

Eroderet Najait – den lille sorte

Calcitkrystal – den med knoppen

Sphalerit – den blå

9. dag søndag d. 16. august 2009

Fortsat regn og tåge. Æv! Nu må det godt lysne lidt for os.

Sejltur med afgang kl. 8.45 fra Narsaq til Itelleq, en times tid senere. Det var lavvande, så vi steg i land på klipper, direkte fra stævnen.

Dernæst travetur 5 km ad Kongevejen til Igaliku, også kaldet Gardar, Nordens 1. Bispesæde.

Vi gør holdt ved vandrehjemmet og bestiller aftensmad og overnatning til onsdag d. 19. august. Dernæst på med rygsækken og op langs elven, krydse elven i sandaler. Åh, det var godt med koldt vand på trætte fødder.

Vi kigger hele tiden efter månesten og finder et enkelt flot blåskinnende stykke. Vi går et langt stykke på sand rundt om sø 90 (den hedder sådan, fordi den ligger 90 m.o.h.) indtil vi finder et plant blødt græsområde, hvor vi bygger bo for de næste tre nætter.

Vi har søen foran os, og bag os det skønneste brusende vandfald, og hele vejen rundt om os er vi omringet af høje fjelde, flere med sne på toppen.

Mogens kravler i hi, er blevet forkølet og er lidt utilpas.

Jeg samler blåskinnede månesten i vandkanten. En vandrer fra Irland, der bor på vandrehjemmet, kommer forbi. Han vil en tur på plateauet. Vi falder i hyggelig snak. Han finder det spændende, at vi sådan bare lige bor her! *'Jamen, hvordan finder I ud af, hvor det skal være I slår telt op?'* Tja, det er ikke så svært...øvelse gør mester...

Det blæser op, og det rusker i teltet, da vi lyner ned for natten. Vi ligger lunt og godt. Og jeg drømmer om alle de små fine månestejn, jeg har fundet.

10. dag mandag d. 17. august 2009

Vi vågner til en solrig dag! Vores første dag med så dejlig varmt vejr.

Vi traver til toppen af fjeldet til det skønneste udsigtspunkt. Vidstrakt udsigt ind over Qoorq Fjorden, isbræen, og fjorden med alle isbjergene ind til Narsarsuaq. Hvor var det smukt. Spiste frokost og slappede af, og nød den betagende udsigt. Som at stå på toppen af verden

Vi svedte bravt hele vejen op til toppen, og lige så på turen hjem til teltet ved sø 90.

Solen tog rigtig fat, faktisk så meget, så vi badede og slikkede sol på stranden hele eftermiddagen. Ren afslapning og velvære. Kl. 18 luner solen stadig, men om få minutter smutter den ned bag fjeldet. I dag har vi set blot en havørn.

11. dag tirsdag d. 18. august 2009

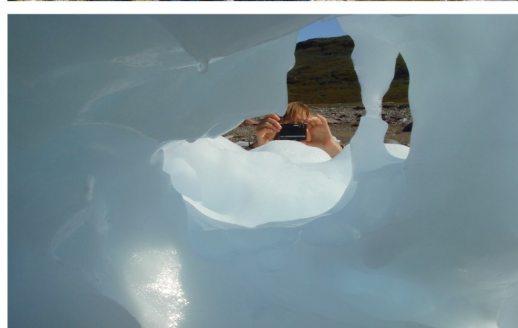
Sol og kølig blæsende vind. Travetur ned langs elven, fiske med fluestangen, lede efter månestejn. Dejlig tur med lun sol midt på dagen.

Vi følger en anden elv et godt stykke og finder et rigtigt birketræ og en solrig græsplet til et middagshvil. Vi er på vej tværs igennem det lave birkekrat, op mod stien til toppen af fjeldene endnu en gang. Denne gang på den modsatte side af de to søer. Tættere på is fjorden. Atter et betagende smukt syn, som er hele turen værd.

På hjemturen møder vi Camilla fra Topas Rejser. Vi falder i hyggelig snak, tager et par fotos og lover at maile ved hjemkomst. Vi inviterer på Thai Karry Suppe nede ved sø 90 i strålende aftensol.

Vi har undret os over en indhegning på størrelse med en fodboldbane. Mogens sprang over heget, og konstaterede, at det, vi syntes at se, var rigtigt. Nemlig små bitte juletræer. Et stort område tilplantet med grantræer.

12. dag onsdag d. 19. august 2009

Sovet dejligt hele natten, selvom man er nødt til at 'rottere' engang i mellem, som Mogens siger. Det er fordi, det bliver lidt hårdt for den side, der ligger nedad. Den kommer nærmest til at 'sove', og så er det, at det bliver nødvendigt at 'rottere'!

Det er skyet og diset, men det blæser ikke, så vi er ved godt mod, og får pakket al grejet sammen.

Vi har nydt tre overliggerdage ved sø 90.

Det bliver en smuk nedtur langs elven, og faktisk bryder solen frem, så meget så vi kan gå med bare arme.

Vi dovner en times tid på en solrig, flad klippe ude i elven. Herligt.

Da kl. er 13 lander vi ved Igalikus vandrehjem i det skønneste solskinsvejr. Vi slikker sol på verandaen, sludrer med de øvrige gæster, power shopper i butikken for hele 125 kr.! Kunne heller ikke her få frysetørret mad, så aftensmad de sidste to aftener bliver suppe med knækbrød. Beundrer også kirken, der er bygget af Igaliku sandsten.

Vi sidder i solen et par timer og er helt afslappet. Kl. er 17.10, og vi skal snart have et varmt bad, og så skal vi spise aftensmad på vandrehjemmet kl. 19. Håber på grønlandsk mad.

Det blev den mest velsmagende skønne grønlandske aftensmad. Ørredmousse med friskbagt brød og hvidløgssmør (vi guffede rigtig i brødet, vi var hungrende efter brød). Dernæst ovnstegt hellefisk med citron skiver og smør, puttet ind i små snit på siden. Endelig en stor skålfuld grøn salat, altså salat og urter, som de to køkkendamer havde brugt et par timer på at samle på fjeldet. Salaten var pyntet med de smukke blåklækker, som også er spiselige. Det smagte alt sammen skønt.

Derudover lidt kartofler og ris. Køkkenpersonalet beklagede udvalget, men de var stort set udgået for varer og ventede på forsyningskibet.

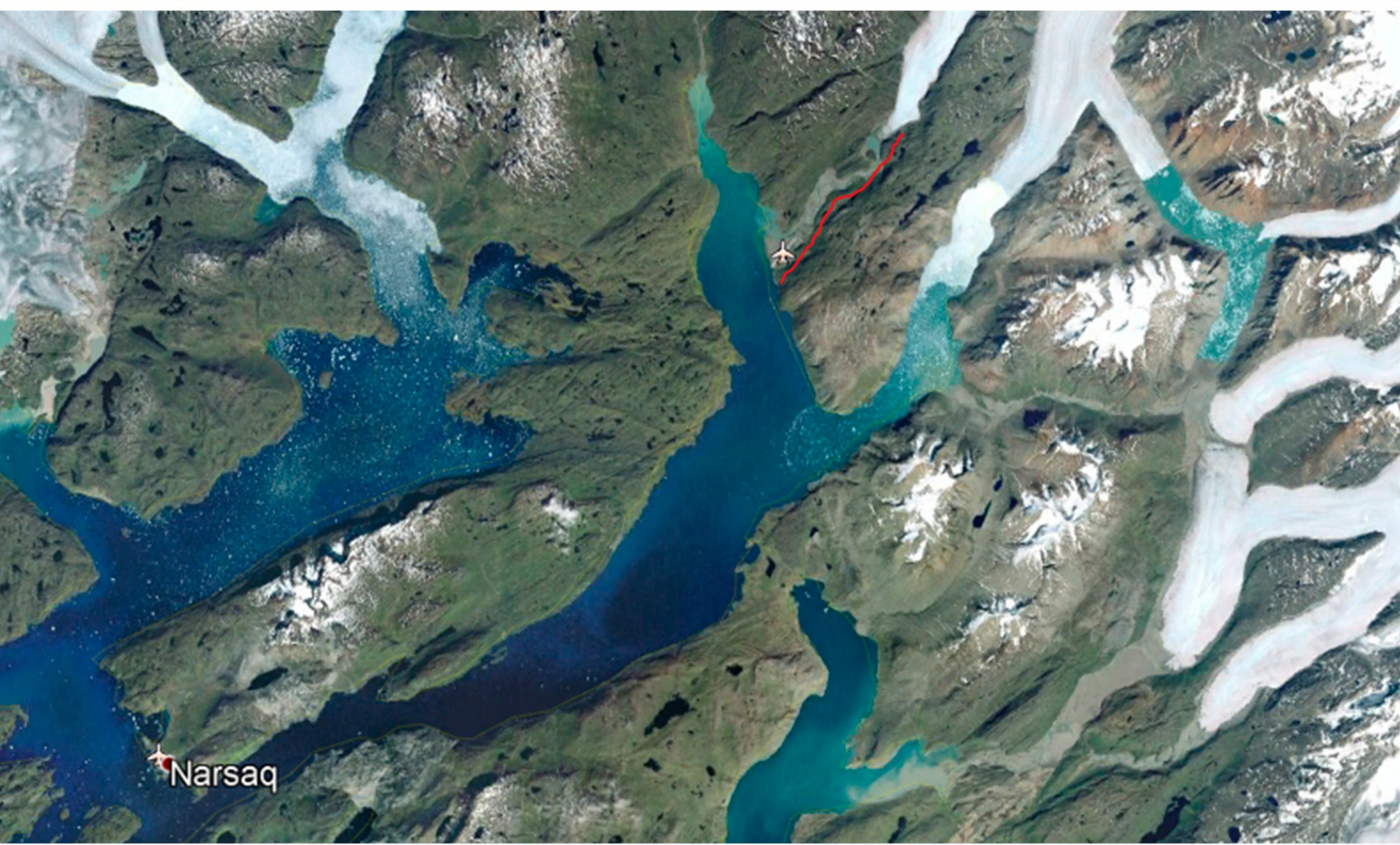
Vi syntes bestemt ikke, der manglede noget. Der var for resten også syltede kvan og blåkløkke gelé. Vi spenderede en flaske rødvin til 200 kr. til denne skønne aftensmad.

13. dag torsdag d. 20. august 2009

Vi fik rygsækken kørt til Itelleq og tog kun frokost og regnjakke med i den lille rygsæk. Vi snuppede lige en vandfaldsvandretur på 12-14 km inden vi nåede 'Puttut' kl. 15.30 og fik den fineste sejltur i solskin. Først til Quassarsuk og dernæst Narsarsuaq.

'Puttut' er en gammel dansk trækutter, der ikke sejler så stærkt. Netop derfor var det ekstra skønt at sidde udenfor og kigge på isbjerge og fjelde, og pege på steder, vi havde vandret.

Vi blev kørt ind i Blomsterdalen og her skal vi sove i nat, efter altså have flyttet teltet til et mere plant sted.

14. dag fredag d: 21. august 2009

Jeg har vist alligevel frosset lidt på sidste del af sejlturen i går. Er blevet forkølet i nattens løb.

Morgenkaffe og müsli rationeres, så der lige er til sidste gang morgenmad i morgen tidlig. Knækbrød, leverpostej, en stump spegepøle, en bid camembert og ikke mindst lidt chokolade, en miniature cognac og miniature whisky pakkes i den lille rygsæk, og så tager vi på vandring længere ind i Blomsterdalen.

Blomsterdalen har sit navn efter et sygehus, som amerikanerne byggede under 2. Verdenskrig. Sygehuset blev blandt andet brugt til transitsygehus for sårede soldater, der var på vej hjem til USA. Vi kan dog nu kun se fundamenter, ruiner, rør og ledninger, alt sammen på vej til at blive opslugt af naturen.

Vi klatrer ved hjælp af tykke blå tove op på toppen af fjeldet. Det var hårdt, og vi svedte. Vel oppe måtte vi vandre endnu et par kilometer, før vi endelig var ved udsigtspunktet til Narsarsuaq Bræen.

Det var meget imponerende. Som Mogens havde planlagt, så fik vi cognac og whisky ved isbræen, som afslutning på en dejlig vandreferie.

Vi klatrede ikke de sidste par krævende kilometer ned til bræen. Det afgjorde min akillessene, der driller overordentlig meget.

På hjemvejen gjorde vi en afstikker ud til elven, der kommer fra bræen. Vi fandt en smuk lille gul orkide, tror vi nok. Og der blev gravet kvanrod op til hjemmebrygget kvansnaps.

Nu har vi fået asparges suppe til aftensmad. Mogens har vasket op og solen skinner, kl. er 17.45.

15. dag lørdag d. 22. august 2009

Åh, det blev en bitterlig kold nat! Heldigvis skinnede solen, da vi stod op.

Vi fik to kopper kaffe, müsli med mælk og en kop varm cacao og så var vi klar til en 'vask' i den lille elv. Der var ikke en vind, der rørte sig, så jeg nød at blive frisket op, og få rent (sådan da) tøj på til flyveturen hjemad. Mogens luede det sidste vand og fik en luksus hårvask i elven.

Det var en rigtig fin morgen at pakke ferien sammen på. Så vandrede vi de sidste 4-5 kilometer til lufthavnsbygningen. Det blæste op, 5-7 s/m, og vi havde vinden i ryggen. Vi nærmest blæste ned til lufthavnen.

Nu sidder vi i flyet, mætte af indtryk og fly mad og har blot 30 minutters flyvetid tilbage.

Vi glæder os over den dejlige ferie. Vi klarede endnu en vandretur!

Takuss

Takussaagut Kalaallit Nunaat

Vi ses

På gensyn Grønland

